

1. Srd-cem ce-lým te - be, Pa - ne,
 bu - du ctí - ti slav - ně s vděčno - stí,
 pře - de vše - mi chci zpí - va - ti,
 tě zvy - šo - va - ti s o - chot - no - stí.
 V chrá - mě sva - tím tvé jas - no - sti
 tě s ra - do - stí bu - du vzý - va - ti
 a tvé - ho mi - lo - sr - den - ství,
 též i množ - ství pravdy hlá - sa - ti,

2. neb jsi jména svého všudy, / též i pravdy slávu dokázal. /
 Když jsem já k tobě měl zření, / občerstvení mé duši
 přidal. / Budou tebe také mnohé / ctíti slavné v světě
 národy, / až tvoji pravdu poznají, / pak vyznají též svoje
 bludy.

3. Budou tebe důstojného / i dobrého oslavovati, / o tvých
 skutků moudré správě / ke cti, slávě tobě zpívati, / a že ač
 jsi vyvýšený, / i přeslavný trůn v nebi maje, / patříš však i na
 nízkého, / i pyšného výborně znaje.

4. Ty mne, Pane, při životu, / v každou psotu ráčíš
 chovati, / z mých nepřátel všech vzteklostí / svou mocností
 vytrhovati, / a když tvou milost věčnou znám, / jistě skládám
 v tobě doufání, / dílo své že vždy povedeš / i přivedeš šťastně
 k skonání.

T: Jiří Strejc / Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
 Evangelický zpěvník, 1979

M: Pseaumes octante trois de David, 1551